

חותמת מצרית המכפר-רופאין

מאת

ר. גבעון

על פני תל קטן (נ.ג. 2075), קרוב לקצה הצפון-ימורי של כפרירופין.¹ נמצאה חותמת, שעלה גבה דמות אריה, ואילו על פניה — כתובות מצריות. החותמת היא מעשה שנגהב. גובהה 1 ס"מ, ארכלה 1.5 ס"מ ורוחבה 1 ס"מ. החור לאורך צירה מעיד עליה, שהיתה מושחלת בתוך מחרוזות.² האריה רבוץ, ראשו וכן רגליו הקדמיות מכוננות לפנים. נבנו מקופל מעל שוקו הימנית (لوוח ה/ 7—8).

חותמת דמיית-אריה נמצאה בקדר בביתישאן, הקרויה לכפרירופין, החופרים מייחר טים חותמת זו לשושלת המצריות הי"ח או הי"ט. על פני החותמת מביתישאן דמות של אדם מול תנין.³ קמיעות עם צורת-אריה נמצאו בבית-הקבורות הדרום-ימורי בעתלית,⁴ והם מיימי השושלת הצעירה במצרים.

זו הכתובת שעלה לפני החותמת המכפרירופין:

לכוארה לפניו אחת הדוגמאות הרבות של חותמות עם שם הפרט של החותמים הגד, מ-חפר-דרע, בתוספת הנוצה, המשמשת לעיתים כסימן למלה מاعت — אמרת. אף באסיות שבמצרים (ליקונפוליס) נתגלתה חרופשית בעלת אותה כתובות מימי השושלת הי"ט.⁴ מאותה תקופה היא גם חרופשית נוספת באוסף המוזיאון הבריטי

- . תודתי נמונה בוה למר יעקב גוי, שהואיל למסור לי את החותמת.
1. קמיעות עם דמות אריה עשוית מעץ נמצאו בתוך מחרוזות. ראה: W.M. Flinders Petrie, *Amulets*, London 1914, Pl. XXXVIII, 219 d
A. Rowe, *A Catalogue of Egyptian Scarabs, Scaraboids and Amulets in the Palestine Archaeological Museum*, Cairo 1936, Pl. XXVII, p. 54
C.N. Johns, Excavations at 'Atlit, 1930–31, *QDAP*, II, 1933, pp. .3
88, 99
H. R. Hall, *A Catalogue of Egyptian Scarabs*, British Museum, .4
London 1913, No. 1250

טי. שנוסף לנוסח זה באה עלייה המלה נ ב (י) — אדון(ט). בגורוב⁶ נמצאו חותמות עם הנוסח שלנו, בשינוי קטון: עליהם מופיעות ש ת י נוץות, אחת לכל צד של הסימן חפר. חותמות-גורוב משלימות את ההסר בחרטופית מגן⁷, שכתבה דומה זו של כפרירופין, אלא במקום שהיא פגומה הימה ודאי נוצה נוספת. דרייאוֹן⁸ הצבע על כך, שהכתובות מן הטיפוס הזה הן בכתב-סתרים. בהתאם לכך יש לקרוא:

הסימן	הערך הרגיל	הערך בכתב-סתרים
גָּלְגָּלִים הַשְׁמֵשׁ	ר ע	ר ע
(פגום בחותמת כפרירופין)		
לוּחַ־מְשָׁחִים	מ נ	מ א ע ת
נוֹצָה		
רָתָה, הסימן הרגיל לאות אָתָה		
אָתָה		
חָפֶר	ב (נִתְרִי = אלוהי)	
חִיפּוֹשִׁית		

יש לקרוא אפוא את הכתוב: "א מ נִיד ע" וכך גם את שאר החותמות, המכילות את אותיות שמו הפרטី של החותמים הגד, בתוספת הנוצה. השם מִנְ-חָפִירְעָה נקרא גם בעלי תוספת בכתב-סתרים כ "א מ נִיד ע". במקרה זה שומר הסימן מן ערךו הרגיל ואת הסימן הפר יש לקרוא א' כראשית המלה א' ב' = חרטופית. השימוש בכתב-סתרים (לא יחס מיוחד לכחו ולגודלו של המלך) מהווה ודאי סיבה עיקרית לשיכחות הרפושית עם שמו של החותמים הגד, במצרים ובארץ-ישראל. על-פי הסגנון והחומר ההשווואתי יש לקבוע את זמנה של החותמת זו לימי השושלת ה'יט במצרים, ככלומר, למאה ה'יג לפסה'ג, שהיא סוף תקופת-הברונזה המאוחרת בארץ-ישראל.

Hall, *op. cit.*, No. 1249 .5

Petrie, *Scarabs and Cylinders with Names*, London 1917, Pl. 6
XXVIII, Nos. 82 and 83

R.A.S. Macalister, *Gezer*, III, London 1912, Pl. CCVII, No. 22 .7

E. Drioton, *Triagrammes d'Amon*, *Festschrift Junker* (= WZKM, 8

LIV), 1957, S. 19. לפירושן של חותמות מסוימות עם מרכבות, שכמותן נמצאו גם בארץ (תל-פארעה, תל-קסילה ועוד) בכתב-סתר, שפירשו "אמנירע", ראה:

Drioton, *Le char dans la glyptique égyptienne*, *Bulletin de la Société Française d'Egyptologie*, 1954, Nos. 28–29, p. 17

.9. החלפת הקנה עם הנוצה היא שכיחה. בМОזיאון הבריטי נמצאת חותמת, אף היא מיימי השושלת ה'יט, בנוסח החותמת שלנו, שבה מופיע הקנה במקום הנוצה. ראה:

Hall, *op. cit.*, No. 1253